

Arrest

nr. 70 833 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat M. DEKUYPER en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn.

In 2008 werd uw broer, A. V. (...), twee keer gearresteerd en mishandeld door de autoriteiten. In augustus 2008 verliet hij vervolgens het huis en vervoegde de strijders van de Sundjinski-sector. Gedurende de daaropvolgende maanden sprak u geregeld met hem via de telefoon. Uw ouders hadden geregeld problemen met de autoriteiten omwille van de activiteiten van uw broer A. (...). Zo kwamen de autoriteiten vaak om twee of drie uur 's nachts langs en bedreigden ze uw ouders. U verbleef op dat moment aan de universiteit in Maykop, Adygea. Eind juni 2009 verliet u uw universiteit om op bezoek te gaan bij uw ouders in Assinovskaya, Tsjetsjenië. In diezelfde maand had u tevens voor de allerlaatste keer contact met uw broer.

Op 1 of 2 juli 2009 werd u omstreeks middernacht gearresteerd door drie gemaskerde mannen die uw huis binnenvielen. Geblinddoekt en gehandboeid werd u naar een onbekende plaats gebracht en ondervraagd over uw broer. Deze personen wilden u dwingen om met hen samen te werken zodat ze niet alleen uw broer konden oppakken maar ook de hele rebellengroep waaraan hij verbonden was. U weigerde dit te doen. Gedurende deze aanhouding werd er psychologisch geweld gebruikt. Zo werd u beledigd, bedreigd en bang gemaakt. Na twee dagen werd u vrijgelaten nabij een bos. Een auto stopte vervolgens en bracht u naar huis. Op 16 juli 2009 werd u 's nachts opnieuw meegenomen door drie of vier mannen en wederom werden u vragen gesteld over uw broer. Deze keer echter werd u fysiek mishandeld waardoor u uiteindelijk toestemde om met hen samen te werken. Zij wilden dat u met uw broer zou afspreken. Drie dagen later, op 19 juli 2009, lieten ze u, half levend, half dood achter bij een bos waarna een toevallige voorbijrijder u vond en naar het ziekenhuis bracht. Daar verbleef u gedurende één week. Na uw ontslag uit het ziekenhuis verbleef u eerst bij familie. Nadat er gedurende een tijd niets meer was voorgevallen, verbleef u terug thuis. U ging enkel naar buiten wanneer het nodig was. In deze periode was u bang dat u opnieuw opgepakt zou worden maar u besloot om niet meteen te vluchten aangezien u hoopte dat ze u met rust zouden laten, nu uw broer u niet meer contacteerde. Op 1 november 2009 werd u voor een derde maal 's nachts uit uw bed gelicht. U werd opnieuw meegenomen en ondervraagd met betrekking tot uw broer. Ditmaal werd u wederom, net zoals bij de twee vorige arrestaties, door dezelfde persoon ondervraagd en opnieuw werd u mishandeld. U ging akkoord om met de autoriteiten samen te werken en u tekende vervolgens een document. Dit document bepaalde dat u zou meewerken aan het onderzoek om de terroristische groep te arresteren. Diezelfde dag werd u 's nachts vrijgelaten in een bos en door een toevallige voorbijganger naar het ziekenhuis gebracht. U verbleef er tien dagen en werd op 12 november 2009 ontslagen uit het ziekenhuis. Voor uw vlucht naar België verbleef u bij uw familie. U ging niet meer terug naar uw thuis. Na uw ontslag uit het ziekenhuis besloot u om de Russische Federatie te verlaten. Midden december 2009 vertrok u vanuit Ingoesjetië naar de stad Pjatigorsk. Daar ging u met de trein tot Kiev waar u een kennis van uw neef, ene M. (...), ontmoette. M. (...) kende iemand die u tot Europa kon smokkelen. Vervolgens, na twee of drie dagen in Kiev verbleven te zijn, reden jullie met M. (...) 's auto tot Oezjgorod, Oekraïne. Daar ontmoette u uw passeur die u tegen betaling van 2200 of 2300 dollar naar België zou brengen. Vervolgens kwam u op 23 december 2009 in België aan en diende u uw asielaanvraag in. Sinds uw verblijf in België hebt u ontdekt dat u nog een tante, D. (...), een oom, E. S. (...) en twee neven, D. M. (...) en A. (...), in België hebt. Na uw vlucht uit de Russische federatie werden uw ouders nog geregeld lastig gevallen door de autoriteiten, alsook uw zussen en de vrouw van uw broer, V. M. (...).

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende stukken neer: uw rijbewijs, pensioenverzekering, medische verzekering, militaire dienstplichtdocument, binnenlands paspoort, geboorteakte en twee medische attesten. Met betrekking tot uw broer legt u zijn geboorteakte en naamwijzigingsakte voor, alsook een kopie van zijn intern paspoort voorzien van een notariële stempel. Verder legt u de beëdigde vertaling van uw documenten neer.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest om opnieuw vastgehouden en zelfs vermoord te worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw asielrelaas, reisroute en documenten dermate vaag zijn, dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof gehecht kan worden. Eerst en vooral zijn er onaannemelijke vaagheden met betrekking tot de kernelementen van uw asielrelaas. Zo verklaart u dat uw ouders problemen kenden met de autoriteiten, vóór het begin van uw problemen. Zij werden het slachtoffer van psychologisch geweld en invallen in het midden van de nacht.

(CGVS p.18) Wanneer deze problemen zich voordeden kan u echter niet zeggen omdat u er toen niet was. Meer concrete informatie met betrekking tot deze problemen kan u ook niet geven, omwille van diezelfde reden. (CGVS p.18, 35) Vervolgens verklaart u dat uw broer, wiens activiteiten de reden van uw vervolging zijn, tweemaal in 2008 gearresteerd werd door de autoriteiten. (CGVS p. 34) Gevraagd naar meer informatie over deze arrestaties, verklaart u dat u geen informatie kan geven omdat u in een andere republiek aan het studeren was op dat ogenblik. (CGVS p.34) Na confrontatie met het herhaaldelijk telefonisch contact met uw broer en het feit dat u in de zomer van 2008 samen met uw broer bij jullie thuis verbleef en dus ruimschoots de mogelijkheid had om over zijn problemen te praten, vertelt u dat hij het u misschien wel gezegd had maar dat u het niet onthouden hebt. U kan de data van deze arrestaties zelfs niet bij benadering weergeven. (CGVS p.34) Het Commissariaat-generaal verwacht echter in alle redelijkheid van een slachtoffer van zulke wandaden dat hij zich informeert over de gebeurtenissen die verband houden met en in het geval van uw broer, de reden zijn van uw vervolging. Het feit dat u nog steeds in contact staat met uw ouders en lange tijd na zijn problemen nog in contact stond met uw broer, versterken de verwachting van het Commissariaat-generaal. Uw vaagheid over deze essentiële gebeurtenissen in uw asielrelaas ondermijnen uw geloofwaardigheid.

Verder blijft u onaannemelijk vaag met betrekking tot uw eigen arrestaties. Zo kan u de datum van uw eerste arrestatie niet specifiek vernoemen. U verklaart dat u lastig gevallen werd op 1 of 2 juli 2009. (CGVS p.19) Een specifieke datum kan u niet zeggen omdat het twee jaar geleden is. (CGVS p.19) Volgens uw verklaringen werd u twee dagen later vrijgelaten. U kon evenmin preciseren op welke datum u werd vrijgelaten. U wist niet of het op 4, op 5, of op 6 juli was. Toen u expliciet gevraagd werd naar de precieze datum, dacht u dat het eerder 5 of 6 juli was (CGVS p.22) Gevraagd naar de plaats waar u vrijgelaten werd, volgens uw verklaringen in een bos naast een weg, verklaart u dat u de straatnaam niet weet, evenals de naam van het bos. (CGVS p. 23) Met betrekking tot uw tweede arrestatie op 16 juli 2009 werd u gevraagd of u gearresteerd werd in de nacht van 15 op 16 juli 2009 of die van 16 op 17 juli 2009. Daarop vertelde u dat u dit soort details niet kan vermelden omdat u de datum vergeten bent. Het is immers al te lang geleden en volgens u is het beter dat u die data vergeet dan ze te onthouden. (CGVS p.25) Vervolgens werd u na drie dagen, op 19 juli 2009, vrijgelaten nabij een bos. (CGVS p.27) Gevraagd naar de locatie van dit bos, antwoordt u dat het in Tsjetsjenië ligt, maar meer details herinnert u zich niet. (CGVS p. 27) U werd vervolgens na uw vrijlating naar het ziekenhuis gebracht waar u een week verbleef. (CGVS p.26) U kan zich echter niet meer herinneren wanneer u uit het ziekenhuis ontslagen werd, wie uw dokter was en óf u daarna medicijnen voor uw verwondingen moest nemen. (CGVS p. 26) Betreffende uw derde en laatste arrestatie, 's nachts op 1 november 2009, werd u dezelfde dag opnieuw vrijgelaten nabij een bos waarvan u verklaart dat dit bos in Tsjetsjenië ligt maar specifiek kan u niet zijn. (CGVS p. 31 en 33) In welke regio dit bos lag, kan u zich niet meer herinneren. (CGVS p. 33) U verklaart vervolgens inwendige problemen te hebben gehad ten gevolge van deze arrestatie, maar welke die concreet zijn, weet u niet. (CGVS p. 32) U vertelt enkel dat zij zich aan de rechterkant van uw lichaam bevonden en dat u pillen moest innemen maar welke pillen kan u opnieuw niet zeggen. (CGVS p.32)

Daarenboven weet u bijzonder weinig over de problemen van uw ouders, ontstaan na uw vertrek uit uw land van herkomst. Zo verklaart u dat uw ouders vaak bezoek krijgen van mannen die op zoek zijn naar u. (CGVS p. 36) U kan enkel zeggen dat ze twee maanden geleden de laatste keer langskwamen. (CGVS p. 36) Hoe vaak zij in totaal langskwamen weet u niet te vertellen. (CGVS p. 36) Eveneens blijft u onredelijk vaag over de gebeurtenissen die zich voordeden na uw laatste arrestatie en bent u onvoldoende op de hoogte van de evolutie van uw vervolgingsproblemen. Zo verklaart u dat u geen klacht heeft ingediend met betrekking tot uw onwettelijke arrestaties of dat u deze gebeurtenissen niet gemeld heeft aan een mensenrechtenorganisatie. Of iemand anders dit deed, weet u echter niet. (CGVS p. 36) Ook weet u niet of u vandaag nog officieel gezocht wordt door de ordediensten. (CGVS p.37) Verder verklaart u dat u vaak geïnformeerd hebt naar de huidige stand van zaken maar of u ooit convocaties gekregen hebt, weet u niet. U hebt het immers nooit gevraagd omdat u daar niet aan dacht. (CGVS p. 37 en 39) Tenslotte weet u niet of iemand van uw familie nog contact heeft met uw broer, volgens u omdat u zulke vragen niet telefonisch stelt. (CGVS p.5) Het Commissariaat-generaal verwacht van een asielzoeker dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn problemen als ook over de gebeurtenissen die in verband staan met zijn asielrelaas. Ook hier wordt deze verwachting verder versterkt doordat u nog steeds in contact staat met uw familie in Tsjetsjenië. Uw gebrek aan interesse en kennis voor uw vervolgingsproblematiek ondergraaft verder uw geloofwaardigheid.

Voorts merkt het Commissariaat-generaal op dat uw verklaringen betreffende de verkrijging van uw internationaal paspoort bijzonder vaag zijn. Zo verklaart u dat u dit document niet zelf bent gaan halen maar dat iemand het tegen betaling voor u geregeld heeft. (CGVS p.8) Gevraagd naar wie u betaalde voor dit paspoort, weigert u eerst zijn naam te vernoemen om later, na aandringen en de

vermelding van het belang van medewerking, de naam A. (...) te noemen. Een achternaam kent u niet. (CGVS p. 9) Eveneens kan u niet zeggen wat zijn functie is. (CGVS p. 10) Verder vertelt u dat uw kennissen u in contact brachten met hem maar u kent enkel de voornaam van uw kennissen. De achternaam kent u niet omdat u het voor u niet belangrijk was om deze te kennen. (CGVS p. 10) Tenslotte kan u niet preciseren wanneer u uw internationaal paspoort gekregen heeft, enkel dat het ongeveer drie jaar geleden is. (CGVS p.9) Dergelijke onwetendheid en vage verklaringen met betrekking tot de verkrijging van uw internationaal paspoort, hetgeen een zeer belangrijk identiteits- en reisdocument is, raakt verder aan uw geloofwaardigheid.

Tenslotte bleef u vaag over een aantal essentiële elementen in uw reisroute. Zo wist u weliswaar dat u op 23 december 2009 in België bent aangekomen. Gevraagd naar de vertrekdatum van uw reis naar België, kan u merkwaardig genoeg enkel zeggen dat dit in het midden van de maand december 2009 is. De specifieke datum kan u zich niet herinneren. (CGVS p.11) Ook de naam van uw passeur blijft u schuldig (CGVS p. 12) U verklaart dat u met hem in contact kwam via uw kennis M. (...), die in Oekraïne verbleef, maar hoe M. (...) deze passeur kende weet u niet. (CGVS p. 12) M. (...) kende u voorts via uw neef maar op welke manier uw neef M. (...) kende, wist u verder ook niet te vertellen. (CGVS p. 16). Tenslotte verklaarde u dat u per trein naar Kiev, Oekraïne kwam maar welke bestemming die trein had wist u niet. (CGVS p.12) Ook deze vaagheid met betrekking tot de essentiële elementen van uw reisroute tast uw geloofwaardigheid verder aan.

Ten tweede, en in het verlengde van het vorige punt, merkt het Commissariaat-generaal daarenboven op dat ook uw verklaringen omtrent uw reisroute niet geloofwaardig zijn. Zo bent u via Oekraïne naar België gekomen maar werd u niet gecontroleerd bij het betreden van de Schengenzone. (CGVS p. 15) U beschikte niet over de vereiste documenten. Zo had u enkel uw internationaal paspoort bij maar een Schengenvisum had u niet. (CGVS p. 10) Daarenboven werden er geen valse paspoorten gebruikt tijdens uw reis. (CGVS p. 15) Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Daarbij bestaat de mogelijkheid om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zelf geen enkele vorm van controle zou ondergaan hebben toen u de Schengenzone binnen kwam, dat u de Schengenzone effectief binnen raakte zonder de vereiste documenten, en dat er daarenboven geen afspraken gemaakt werden met de smokkelaar wat u moest doen in het geval er wel een identiteitscontrole zou plaatsvinden (CGVS p. 15). Na confrontatie met deze informatie over de strenge controles ter hoogte van de Schengengrens, verklaart u dat u niet weet hoe u toch bent binnengekomen (CGVS p. 15) wat geen afdoende uitleg biedt. Hieraan dient overigens nog toegevoegd te worden dat u eveneens niet weet welke landen u tijdens uw reis gepasseerd bent en via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 14)

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd door een duidelijke tegenstrijdigheid met betrekking tot uw reisroute in uw verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar verklaart u immers dat u op 19 december 2009 van Kiev een bus nam naar een onbekende bestemming en dat u vandaaruit met de wagen naar België reisde. (Verklaring DVZ, punt 34). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal echter, vermeldt u nergens het gebruik van een bus en verklaart u dat u met M. (...)’s auto van Kiev naar Oezjgorod ging en daar vervolgens met de auto van uw passeur richting België vertrok. (CGVS p. 13-14) Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u dat niet gezegd hebt bij de Dienst Vreemdelingenzaken. (CGVS p. 16-17) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw verklaring voor deze tegenstrijdigheid niet aangezien uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden afgenomen in de aanwezigheid van een tolk die de Russische taal machtig is. Bovendien ondertekende u dit verslag en verklaarde u dat alle informatie correct was. Deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Daarenboven kunnen de documenten die u voorlegt uw asielrelaas niet ondersteunen. Uw rijbewijs, pensioenverzekering, medische verzekering, militair dienstplichtdocument, geboorteakte en uw binnenlands paspoort attesteren op voldoende wijze uw identiteit, hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Verder legde u nog volgende documenten neer met betrekking tot de identiteit van uw broer: zijn geboorteakte, naamwijzigingsakte en een kopie van zijn intern paspoort voorzien van een notariële stempel. Het Commissariaat-generaal betwist niet dat A. V. (...) uw broer is, maar deze documenten kunnen uw beweerde vervolgingsfeiten niet staven. Met betrekking tot uw problemen legt u vervolgens nog twee medische attesten neer, ontvangen na uw ziekenhuisopname ten gevolge van de arrestaties op 16 juli 2009 en 1 november 2009. Echter, om enige bewijskracht aan een document te ontfemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij

het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor 4 subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Betreffende de motivering van verwerende partij dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch is veranderd, maar complex blijft en dat tienduizenden Tsjetsjenen reeds vrijwillig naar hun land terugkeerden, betoogt verzoekende partij dat deze vaststelling evenwel geen verandering teweegbrengt in de individuele beoordeling van haar asielaanvraag. Immers wordt zij in Tsjetsjenië vervolgd omwille van het feit dat haar broer zich heeft aangesloten bij de rebellen en vreest zij voor haar leven nu zij zich schriftelijk had verbonden samen te werken met de autoriteiten om deze rebellen op te sporen en te arresteren.

2.2.2.2. Uit een correcte lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij op grond van de vaststellingen dat de situatie in Tsjetsjenië drastisch is veranderd, dat tienduizenden eerder gevluchte Tsjetsjenen vrijwillig terugkeerden naar hun land en dat de er nog aanwezige mensenrechtenschendingen een gericht karakter vertonen en meestal Tsjetsjenen zelf hiervoor verantwoordelijk zijn, terecht besluit dat het loutere behoren tot de Tsjetsjeense etnie en de herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaan voor de toekenning van de status van vluchteling en zich bijgevolg een individueel onderzoek opdringt. Verzoekende partij treedt derhalve verwerende partij bij wanneer zij stelt

dat de algemene situatie geen verandering teweegbrengt in de individuele beoordeling van haar asielaanvraag.

Met betrekking tot deze individuele beoordeling door verwerende partij stelt de Raad vast dat verzoekende partij de zeer uitgebreide motivering waarom haar persoonlijk asielrelaas volstrekt ongeloofwaardig wordt bevonden totaal ongemoeid laat waardoor deze motieven als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

Waar verzoekende partij op uiterst summiere wijze het door haar voorgehouden asielrelaas herhaalt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.3. Het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas verhindert terecht verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”* De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor ook deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. Immers beperkt verzoekende partij zich enkel te stellen dat er nog steeds gevechtshandelingen plaatsvinden tussen rebellen enerzijds en de Federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds, wat door verwerende partij niet wordt ontkend en in onderhavige motivering zelfs wordt bevestigd. Verzoekende partij brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt (administratief dossier, stuk 13, deel 1) niet correct zou zijn. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5.1. Verzoekende partij verwijst in de inventaris van de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde stukken naar een attest van een ziekenhuisverblijf en een attest ter bevestiging van haar detenties van 1 tot 3 juli, van 16 tot 19 juli en van 1 tot 2 november 2009.

2.2.5.2. De Raad stelt vast dat dit medisch attest reeds in de bestreden beslissing werd in overweging genomen en verzoekende partij desbetreffende motivering eveneens ongemoeid laat. Betreffende de bijgebrachte kopie van het attest van detentie oordeelt de Raad evenwel dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT